

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 8: Ad Lydiam

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A CRAS INGENS ITERABIMVS Æ-
QVOR.] vel id mare, quod in patriam redeuntes,
permenli sumus, iterum peragrabimus, patriam,
patrémque fugientes: vel simpliciter iterum nauigabimus. sic Od. xxxi. huius lib. *atque iterare cursus Cogor relictos.* i. repetere cursus relictos. aliter hoc verbo vitur Ode xix. lib. 2. *atque truncis Lapsa canis iterare mella:* id est, iterum atque iterum canere, seu dicere. Od. xii. epod. *Muricibus Tyrijs iterata veller lana Cui properabantur?* per vellera iterata muricibus διβαφα significat, purpureas vesteis bis tinctas. Od. iii. lib. 3: *Troia renascens alite Lugubri Fortuna tristi clade iterabitur.* id est, iterum expugnabitur, ac delebitur. epist. ad Loll. lib. 1. *Sic iterat voces, sic verba cadentia tollit.* Cic. ad Att. lib. 14. ex quodam poeta. *itera dum eadem istac mihi.* & Tuscul. 2. *Itera dum eadem istac mihi. non enim intelligo.*

AD LYDIAM

Ode 8.

B Obscurè iuuenem quendam, quem Sybarin vocat, vt amore perditum, & voluptatibus colliquefactum, notat.

LYDIA dic, per omnes

Te deos oro: Sybarin cur properes amando

Perdere: cur apricum

Oderit campum patiens pulueris, atque solis.

Cur neque militaris

Inter aequalis equitet: Gallica nec lupatis

Temperet ora frenis.

Cur timet flauum Tiberim tangere? cur oliuum

C *Sanguine viperino*

Cautius vitat? neque iam liuida gestat armis

Brachia, sepe disco,

Sepe trans finē iaculo nobilis expedito?

Quid latet, vt marina

Filium dicunt Thetidis sub lacrymosa Troia

Funera, ne virilis

Cultus in cadem, & Lycias proriperet cateruas?

AMANDO] dum ab eo amaris: sic Virg. *virtute videndo Femina:* id est, dum v. d. tur. vel cum te amat.

D **CVR APRICVM ODERIT CAMPVM.]** cur oderit campum Martium, non quod puluerem, laborémue ferre non possit, neque propter vllam animi, aut corporis mollitiem, cum sit horum patientissimus: sed propter tui amorem, quo miserè torquetur.

CVR NEQVE MILITARIS INTER ÆQVALEIS] cur Sybaris neque inter aequalis equitet militaris, id est, militarem in morem, vel vt hominem militarem decet, vel cum sit militaris, vel qui militaris esset, si equitaret. & hoc postremo modo saepe loquitur Horat. vt Saty. vi. lib. 2. *Si veneror stultus nihil horum,* id est, si nihil horum à Dijs precor, quod si facerem, stultus essem. quo de genere dicemus ad Od. xxviii. huius libri, & ad oct. tertij. militaris autem est militia idoneus: in re militari exercitatus. Salust. coniur. Catilin. de M. Petreio: *homo militaris, quod amplius xxx. annis tribunus, aut praefectus, &c. fuerat, plerisque ipsos, factaque eorum fortia noverat:* T. Liuius lib. 35. annalium. *Nihil ea res animum militaris viri, & multos experti casus imminuit.*

GALLICA NEC LVPATIS, &c.] nec ora equorum Gallicorum, seu equos ipsos Gallicos moderetur, & regat frenis lupinorum dentium in morem asperis, atque inaequalibus: cur non flectat equos Gallicanos in campo Martio. Lupati freni, quibus equi ferociores coercentur: à lupinorum dentium similitudine, seu à lupo, instrumento ferreo, vnco, & tortuoso instar dentium lupinorum, quod pro lupato freno vsurpatur. Ouid. *Duros accipit ore lupos.* vnde equi praeferoces, & ad tractandum difficiles λυκαπώδες à Græcis nominantur. Extat Plutarchi disputatio *διὰ τὴν τῶν λυκαπώδων ἵππων θυμῶδεις εἶναι λέγεται.* lib. 1. συμπο. Virgil. Georgic. libro iii. *Et duris parere lupatis.* Græci poetæ lupos à dentium asperitate κάρχαρόδοντας appellant. Oppian. lib. 1. de piscib. *καχέρονδον κάρχαρον ἔρκος.*

TEMPERET] moderetur, coerceat, regat. Od. xii. huius libri. *varisque mundum Temperat horis.* Od. iii. lib. 3. *Qui terram inertem, qui mare temperat,* id est, regit, moderatur. sic Saty. v. lib. 2. *mulier si forte dolosa, Libertusue senem delirum temperet* epist. ii. lib. 2. *Scit Genius, natale comes qui temperat astrum.* Od. xvi. epod. *Vtrumq; rege temperante calitum.* & fortasse Od. iii. lib. 4. *O testudinis aurea, Dulcem qua strepitum Pieri temperas,* aliàs pro verbo abstinendi. vt Od. xxiii. lib. 3. *Illic matre carentibus Pruinis mulier temperat innocens.* quemadmodum & Virgil. Georg. 1. *Iam sibi tum curuis male temperat vnda carinis.* aliàs pro eo, quod est ad mediocritatē quandam redigere. vt Od. xix. lib. 3. *quis aquam temperet ignibus?* & epist. ad Mæcenat. tertia lib. 1. *Temperat Archilochi Musam pede mascula Sappho.* aliter Od. xx. huius lib. *mea nec falerna Temperant vites, neq; Formiani Pocula colles.* & Od. vii. epod. *Desideriq; temperare poculum.*

CVR TIMET FLAVVM TIBERIM TANGERE?] cur à natando, & à decursione seu denatatione Tiberina abhorret? sic Oda. 7. lib. 3.

A lib. 3. vtrumque coniunxit, equitationem in campo Martio, & decursionem Tiberinam. *Quamuis non alius Fletere equum sciens. Equè conspicitur gramine Martio: Nec quisquam citus equè Tusco denatat alueo.* CVR OLIVVM, &c.] cur luctari desijt? cur luctam horret? cur palæstram fugit mortis instar? Luctaturi oleo ungebantur. iccirco palæstras Græci λιπαράς nominant, id est, pingueis, & veluti oleo nitentis. Et Battus ille apud Theocritum cum dixisset ei Corydon *Æγόνem vnà cum Milone ad Alphéum, id est, ad certamina Olympica esse profectum: quarit ex eo deridens, quando ille oleum oculis viderit, significans illū numquam, luctatum esse, quippe qui numquam oleo unctus sit.* sic Theoc. *είδ. δ. καὶ πῶκα πῶος ἔλαγον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.* Marcus Tullius autem lib. ac cul. IV. scribit, cum à senatu arcessitus in curiam Syracusanam iccirco se antea non venisse dixisset, quòd Syracusanos amicos esse Verri suspicaretur, neque se ausum esse postulare, vt quicquam contra Verrem decerneretur in ea curia, in qua inauratam C. Verri statuam videret (fuerat autem hæc statua ex Heraclij bonis posita, quorum bonorum possessionem palæstræ Syracusanorum Verres contra omnia iura tradiderat) maximo gemitu facto, aspectu & commemoratione statuæ, sibi responsum esse. ex Heraclij hereditate, quam palæstritis concessisset, multo maximam partem Verrem abstulisse, neque postulandum fuisse, vt ille palæstritas diligeret, qui etiam inuentorem olei sustulisset. Catull. de Berecinthia & Attide. *Ego gymnasi fuis flos, ego eram decus olei.*

B SÆPE DISCO] Saty. II. lib. 2. *Sen te discus agit, pete cedentem aëra disco.* Propert. lib. 3. *Misfile nunc disci pondus in orbe rotat.* Hom. *ὄδυσσ θ. Δίσκω δ' αὖ πάντων παρφερέσας ἦεν Ελατρεὺς.* Disco autem omnium præstantissimus erat Elatreus. Idem *ὄδυσσ. ρ. Μυσηῖρες δὲ παροῖσιν ὄδυσσῆος μεγάρωιο Δίσκοισιν ἔρποντο καὶ ἀγανέμενοι ἰέντες ἐν πικτῷ θαλάτῳ.* id est, Proci autem ante Vlyssis ædeis discis delectabantur, & iaculis mittendis, in area ad eam rem facta. erat aut discus æneus, aut ferreus, aut etiam lapideus, qui cum medius esset loro, seu amento circumnexus, non modò viribus & lacertis, verum etiam arte quadam adhibita ita in sublime iaciebatur, vt intra certos fineis decideret, sic enim describit Eustrat. *Δίσκος ἐκ σιδήρου ἐγίνετο, ἢ ἐκ ξύλου, ἢ ἐκ χαλκοῦ: ἐκ λίθου δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἰμάντι παρὰ τὸ μέσον ἐνευρμένω σφρομένω, καὶ ἀφιέμενος.* i. discus ex ferro fiebat, vel è ligno, vel ex ære: sed plerunque è lapide, qui loro circumnexus medius contorquebatur, ac iaciebatur. Dictus est autem à verbo *δίσκειν*, quod est *βάλλειν*, hoc est iacere. Itaque ludus erat planè Græcus, & à Græcis ad Romanos manarat.

SÆPE TRANS FINEM IACVLO, &c.] sæpe contorto & misso ultra finem constitutum, iaculo nobilitatus.

EXPEDITO] id est, expeditè, & validis lacertis emissò. de verbo expediendi vide annot. ad Oden XXI. huius libri.

FILIVM THETIDIS] Achillem. marinæ autem, quia nymphæ marinæ. Itaque apud Homer. lib. 2. *Iliad* ab Achille vocata, & implorata exit è

D mari, vt crassus quidam & caliginosus halitus. sic autem Homerus, *καρπαλίμως δ' ἀνέδω πολλῆς αἰλῆς ἠὺκ ὀμίχλην.*

SVB LACRYMOSA TROIÆ FVNERA] paullo ante euerisionem Troiæ. hanc fabulam sic narrat interpretes Hom. *Iliad. 1 & 7.* Thetis sciens Achillem si in Thessalia remaneret, neque cum ceteris Græciæ principibus ad Troiam oppugnandam nauigaret, sine gloria illum quidem, sed diu tamen victurum: sin vnà cum illis proficisceretur, vitam eius breuem, gloriam immortalem futuram: eum in thalamo quodam cum puellis, & mulieribus apud Lycomedem collocarat in Scyro, vna ex Cycladibus. oraculo autem edito, Troiam sine Achille capi non posse: missi sunt à Græcis Nestor, Phoenix, Vlysses ad Peleum Achillis patrem, rogatum vt Achillem dimitteret. Peleo autem Achillem domi esse negante, id quod erat, Scyrum profecti sunt. Ac suspicati & subodorati cum virginibus Achillem educari, de Vlyssis sententia hinc arma, illinc quasillos & fusos, & cetera huius generis, ante ostium cubiculī, in quo erant puellæ, & Achilles, exposuerunt. Ita puellæ quidem in calathos continuo impetum fecerunt. Achilles verò arma corripuit. quo facto est cognitus. hæc interpretes Homeri, vt dixi: & Eusthatus *Iliad. 7.* de propositione, *sub*, hoc modo accepta dicemus ad Od. prox. *NE VIRILIS CVLTVS IN CÆDEM, &c.* ne vestitus virilis eum protraheret ad bellum Troianum, id est, ne virili vestitu agnosceretur, & ita ad bellum Troianum proficisci cogeretur. *Virilis cultus*, sunt recti casus, numeri singul. & ita subintelligendum, *eum*.

AD THALIARCHVM

Ode 9.

Hieme indulgendum voluptati.

VIDES, vt alta stet niue candidum

Soracte: nec iam sustineant onus

Silvæ laborantes: geluque

Flumina constiterint acuto.

Dissolve frigus, ligna super foco

Largè reponens: atque benignius

Deprome quadrimum Sabina

O Thaliarche merum diota.

Permitte diuis cetera: qui simul

Strauere ventos æquore feruido

Deprælianteis, nec cupressi,

Nec veteres agitantur orni.

Quid sit futurum cras, fuge querere: &

Quem fors dierū cumque dabit, lucro

Appo-